

[Kirkeministeren.]

gennem Aar, altsaa i Sammenligning med den her foreslaaede Afviklingsform —, det er det, der har gjort, at man har begæret den Form, som var ønsket af Sjællands Stifts Landemode og Direktion.

Da Kommissionen i sin Tid havde afgivet sin Betænkning, og den var udsendt til Overvejelse, gjorde man fra Sjællands Stifts Direktions Side gældende, at Statsanstalten naturligvis maatte vide sig fuldkommen paa den sikre Side, f. Eks. med Hensyn til Beregningen af, hvilken Rentebæring der skulde forudsættes. Man gjorde gældende, at saa længe Enkekasserne var under den nuværende Administration, kunde de vitterligt faa en højere Rente af deres Midler end den, Statsanstalten turde lægge til Grund for sine Beregninger, idet Statsanstalten naturligvis maatte betragte det som en Forretning, den overtog, medens man, naar man administrerede udelukkende med Præstestanden og dens Interesser for Øje, maatte kunne gøre det væsentligt billigere.

Man kan sige, at der ikke skulde tages noget Hensyn til disse Indvendinger, men jeg føler mig dog meget vel tilpas ved, at den Form, jeg her har foreslaaet, har vundet Tilslutning fra samtlige Direktioners Side, og jeg føler mig ogsaa glad ved, at forsikringskyndige, med hvem man har haft en fortløbig Forhandling i Ministeriet, erkender, at denne Form fuldt vel kan anvendes.

Man havde i Ministeriet oprindelig tænkt sig, at under den, om De vil, mere private Administrationsform, som Enkekassernes Bestyrelse kan siges at være, i Sammenligning med Statsanstaltens Bestyrelse, skulde der foretages en forsikringsmæssig Opgørelse hvert Aar; men fra forsikringskyndig Side mente man, at det var slet ikke nødvendigt; en Opgørelse hvert femte Aar kunde være fuldstændig tilstrækkelig, hvilket maaske ogsaa kan være Udtryk for, at man føler sig tryk ved denne Form. Det er imidlertid rigtigt, at Afviklingen vil tage længere Tid, men kan der derigennem indvindes Midler til Præstestandens efterladte og samtidig vindes Tilslutning fra de hidtilværende Bestyrelser, hvoraf nogle hviler paa en aarhundredgammel Ordning, synes jeg, Rigsdagen maa føle sig vel tilpas ved at gaa den Vej. Men nu kan Sagen jo blive drøftet i et Udvalg, og de Oplysninger, Udvalget kan ønske, blive fremskaffet.

Jeg vil meget indtrængende anbefale, at man søger at føre Sagen igennem, inden denne Rigsdagssamling slutter. Som jeg om-

talte ved Fremsættelsen, har det ærede Medlem Hr. Povlsen udtrykkelig lyst efter et saadant Forslag; han har megen Interesse for Sagen, og jeg tror, han taler paa mange Præsters Vegne, som længe har begæret denne Sag løst, saaledes som jo ogsaa Lovens Bud lyder. Jeg synes i Virkeligheden ikke, at Spørgsmaalet indeholder større Vanskeligheder end, at det maa kunne løses nu, og jeg har da ogsaa det bestemte Haab, og jeg er lykkelig ved at kunne udtale det, at det vil kunne ske i denne Samling, naar der er en saadan Velvillie, som de ærede Ordførere har givet Udtryk for, og for hvilken jeg atter udtaler min Tak.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Blang har Ordet for en kort Bemærkning.

Blang: Jeg finder kun Anledning til at gøre to korte Bemærkninger. Den ene er en Bemærkning til det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, der opfattede Udtrykket Sjællands Biskop i § 3 som Biskoppen over Sjællands Stift, altsaa Biskop Fønnesbech-Wulff. Der er imidlertid ingen Tvivl om, at Lovforslaget mener Biskoppen over Københavns Stift, altsaa Biskop Ostenfeld, som jo netop fra gammel Tid fører Titlen Sjællands Biskop.

Dernæst vil jeg sige, at jeg tror, det vil være rigtigt og klogt, om Rigsdagen, naar disse Enkekasser skal være solidariske, tager Hensyn til de Ønsker, der er fremkommet fra samtlige Landemoder, specielt fra Landemoderne i Københavns og Sjællands Stifter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg maa sige, jeg tager mere Hensyn til, at Ministeren ikke har modsagt mig end til, at det ærede Medlem Hr. Blang her staar og vil fortælle, hvem Sjællands Biskop er, en Titel, der ikke findes noget som helst om nogen Steder.

Ministeren var overfor Socialdemokraterne inde paa at tale om Retsbevidsthed med Henblik paa den indskudte Bemærkning om Midlernes Overgang til Statskassen; jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi ikke vil tale om Retsbevidstheden, men om det rent naturlige i, at de opsparede Midler gaar over til Enkekasserne, og det vil vi støtte i enhver Instans.